

غزل شماره ۴۰۰

بالابند عشوه کر نقش باز من

کوتاه کرد قصه زهد دراز من

دیدي دلاکه آخر پيري و زهد و علم

با من چه کرد دیده معشوقه باز من

می ترسم از خرابی ایمان که می برد

محراب ابروی تو حضور نماز من

گفتم به دلق زرق پوشم نشان عشق
غماز بود اشک و عیان کرد راز من

مست است یار و یاد حریفان نمی کند
ذکرش به خیر ساقی مسکین نواز من

یارب کی آن صبا بوزد کز نسیم آن
کرد دشنامه کرش کار ساز من

نقشی بر آب می زخم از گریه حالیا
تاکی شود قرین حقیقت مجاز من

بر خود چو شمع خنده زانان گریه می کنم
تا با تو سنگ دل چه کند سوز و ساز من

زاهد چو از نماز تو کاری نمی رود
هم مستی شبانه و راز و نیاز من

حافظ ز گریه سوخت بگو حالش ای صبا
باشاه دوست پروردشمن کداز من

تفسیر فال

یک تصمیم نادرست و ناخواسته ممکن است به سادگی به یک عمر پشیمانی و افسوس منجر شود. در چنین شرایطی، بسیار ضروری است که به ایمان و اعتقاد خود تکیه کنید. گریه و زاری نه تنها شما را از مشکلاتتان رها نمی‌کند، بلکه ممکن است حس ناامیدی را نیز در شما تقویت کند. بنابراین، باید با شجاعت بر ترس‌های خود غلبه کرده و دوباره عزم خود را جزم کنید. با کلمات «یا علی» که نماد شروعی دوباره هستند، می‌توانید گام‌های جدیدی بردارید و امید را دوباره در دل خود زنده کنید. با برداشتن قدم اول در مسیر جدید، نسیم پیروزی شروع به وزیدن می‌کند؛ نسیمی که نویدبخش موفقیت‌ها و دستاوردهای تازه‌ای خواهد بود. شاید پیش از این تصور می‌کردید که برنامه‌ها یا نقشه‌های شما هرگز عملی نخواهند شد یا به واقعیت تبدیل نمی‌شوند، اما با اندکی تدبیر و تفکر عمیق‌تر می‌توانید آن‌ها را به حقیقت تبدیل کنید. زندگی پر از فرصت‌هایی است که فقط با اراده قوی و اقدام هوشمندانه قابل دسترسی هستند؛ بنابراین همواره باید امید داشته باشید و برای تحقق آرزوهایتان تلاش کنید.

به کوشش : [پارسی دی](#)

منبع تفسیرها: [آلامتو](#) و [سلام دنیا](#)